

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010505
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8714010505.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Evy Pirkovskej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. apríla 2016, v trestnej veci obž. L. J. R. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/136/2014 zo dňa 21.03.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu a ukladá súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 79 ods. 3 Tr. poriadku, s použitím § 72 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zamietol žiadosť obžalovaného L. J. R., nar. XX.XX.XXXX v J. o prepustení z väzby na slobodu ako predčasne podanú.

Proti sťažnosťou napadnutému uzneseniu po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal ihneď do zápisnice na hlavnom pojednávaní sťažnosť obžalovaný, ktorú následne prostredníctvom obhajcu aj riadne písomne odôvodnil. Citujúc príslušné ustanovenia Trestného poriadku poukázal na to, že väzba môže trvať len nevyhnutný čas a je povinnosťou súdu, ako aj orgánov činných v trestnom konaní v každom štádiu trestného konania skúmať, či dôvody väzby trvajú alebo či sa zmenili, a v prípade ak dôvody väzby pominuli, resp. dôvod na trvanie väzby alebo uplynie lehota pre trvanie väzby, musí byť obvinený ihneď prepustený z väzby na slobodu. V tejto súvislosti poukázal na to, že vo väzbe je už od 27.04.2014 a v prípade dlhšie trvajúcej väzby musia byť splnené štyri podmienky. Musí existovať po formálnej stránke uznesenie o vznesení obvinenia, po materiálnej stránke sa vyžaduje existencia kvalifikovaného podozrenia zo spáchania skutku, za ktoré je vznesené obvinenie podporované vykonaným dokazovaním v miere preukaznosti skutku zodpovedajúceho príslušnému štádiu konania, musí existovať niektorý z väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 Tr. poriadku a musí byť splnená podmienka, aby orgány činné v trestnom konaní a súd postupovali vo veci samej s osobitnou starostlivosťou a urýchlením. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky. Absencia čo i len jednej z vyššie uvedených štyroch podmienok dlhšie trvajúcej väzby vyvoláva následok, že obžalovaný musí byť ihneď prepustený na slobodu. Na hlavnom pojednávaní predložil znalecký posudok A.. E. F., z ktorého obsahu vyplynul nepochybniteľný záver, že nie je páchatelom trestného činu, nakoľko on, ako obžalovaný je vyšší ako skutočný páchatel, preto odpadla podmienka ďalšieho trvania väzby v podobe kvalifikovaného podozrenia zo spáchania skutku, za ktorý mu bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba. Preto za danej dôkaznej situácie v tomto štádiu konania možno konštatovať, že absentujú materiálne podmienky pre ďalšie trvanie jeho väzby. Podľa jeho názoru predložený znalecký posudok je novou skutočnosťou, ktorá mu dáva právo podať žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu i pred uplynutím vyššie uvedenej 30 dňovej lehoty. Taktiež poukázal na preňho nepochopiteľný postup súdu, ktorý nerešpektoval predchádzajúci pokyn odvolacieho súdu na odstránenie rozporov v znaleckých

posudkoch. V tejto súvislosti je preto nepochopiteľný postup súdu prvého stupňa, ktorý odmietol vypočítať nielen spracovateľa analýzy H.. J. H., ale aj súdneho znalca A.. E. F.. Tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces a už sama táto skutočnosť zakladá dovolací dôvod. Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby bol z väzby prepustený na slobodu.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného je dôvodná.

Súd prvého stupňa v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia uviedol, že jednak z uznesenia Okresného súdu Poprad č. k. 5T/136/2014-723 zo dňa 27.01.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Tos/7/2016 zo dňa 15.03.2016 preukázateľne vyplýva, že týmito rozhodnutiami bola žiadosť L. J. R., podaná prostredníctvom jeho obhajcu, o prepustenie z väzby na slobodu právoplatne zamietnutá dňom 15.03.2016. Zo žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu podávaných prostredníctvom jeho obhajcu zo dňa 27.01.2016 a zo dňa 21.03.2016 vyplýva, že obe žiadosti obžalovaného boli odôvodnené len zánikom väzobných dôvodov, buď pre skutočnosť existencie analýzy určenia výšky spornej postavy vypracovanej H.. J. H., predloženej súdu obhajcom obžalovaného dňa 25.01.2016, alebo pre skutočnosť existencie znaleckého posudku A.. E. F. predloženého súdu obhajcom obžalovaného dňa 21.03.2016. Z uvedených dôvodov z oboch žiadostí obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu je teda podľa okresného súdu zrejmé, že obžalovaný vo svojich podaniach predkladaných obhajcom uvádza rovnaké dôvody svedčiace pre zánik materiálnych predpokladov väzby, aj keď v prvom prípade spočívali v obhajobou predloženom dôkaze - analýze určenia výšky spornej postavy vypracovanej znalcom H.. J. H., J. za Ústav kriminalistiky a kriminológie s.r.o., a v druhom prípade obhajobou predloženom dôkaze - znaleckom posudku A.. E. F..

Následne súd prvého stupňa poukázal na ustanovenie § 79 ods. 3 Tr. poriadku a to predovšetkým na poslednú vetu. Z jej znenia je zrejmé, že konanie o novej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, ak sa predtým žiadosť obžalovanej alebo obvinenej osoby právoplatne zamietla, bez uvedenia iných dôvodov je limitované uplynutím 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia o jeho predchádzajúcej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa okresného súdu nemožno preto dôvody uvádzané v žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zo dňa 21.03.2016 považovať za iný dôvod než ten, ktorý bol uvedený v žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zo dňa 27.01.2016, ktorá bola právoplatne zamietnutá odvolacím súdom dňa 15.03.2016. Preto najskôr mohol obžalovaný podať novú žiadosť pri dodržaní lehoty 30 dní od právoplatnosti predchádzajúceho rozhodnutia až dňom 15.04.2016. Vzhľadom na to súd prvého stupňa predmetnú žiadosť zamietol ako predčasne podanú, bez ďalšej súdom preskúmvanej existencie formálnych a materiálnych predpokladov ďalšieho trvania väzby obžalovaného podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, a to aj pre už vyhlásený odsudzujúci rozsudok v predmetnej veci, i keď je v súčasnosti neprávoplatný.

Z vyššie uvedenými závermi súdu prvého stupňa a s nimi spojenými právnymi úvahami sa však krajský súd nestotožnil a to z nasledovných dôvodov.

Z ust. § 79 ods. 2, veta prvá Tr. poriadku vyplýva, že súd je povinný skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. poriadku obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie z väzby na slobodu. O takejto žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Je pravdou, že v predmetnej trestnej veci ostatný krát krajský súd rozhodoval o väzbe obžalovaného L. J. R. uznesením zo dňa 15.03.2016 č. k. 2Tos/7/2016-754. Týmto rozhodnutím zamietol sťažnosť obžalovaného L. J. R. proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 27.01.2016 sp. zn. 5T/136/2014, ktorým bola žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá a súčasne neprijatý ani dohľad probačným a mediačným úradníkom nad obžalovaným. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že žiadosť obžalovaného, ktorá bola podkladom pre rozhodovanie súdu prvého stupňa ku dňu 27.01.2016, okrem právnych úvah v tejto žiadosti uvedených, bola opretá o závery analýzy určenia výšky spornej

postavy vypracovanej Ústavom kriminalistiky a kriminológie s.r.o., Vlčie hrdlo 49, Bratislava, a to konkrétne H.. J. H., J..

Oproti predchádzajúcej žiadosti však obžalovaný v poslednej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu zo dňa 21.03.2016, na podklade ktorej súd prvého stupňa rozhodoval o väzbe ostatný krát, už uviedol aj ďalší dôvod a to nový dôkaz zabezpečený obžalovaným. Týmto dôkazom je znalecký posudok znalca A.. E. F., z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická fotografia, zo záverov ktorého má podľa obžalovaného vyplývať skutočnosť, že on nie je páchatelom predmetného trestného činu.

Je teda zrejmé, že obžalovaný svoje žiadosti o prepustenie z väzby zo dňa 27.01.2016 a následne zo dňa 21.03.2016 opiera o dva rozdielne dôkazy. Prvá žiadosť sa opierala o analýzu určenia výšky spornej postavy vypracovanej Ústavom kriminalistiky a kriminológie s.r.o. (za neho H.. J. H., J.., ktorý je znalcom z odvetvia grafická diagnostika). Druhá žiadosť sa opierala o znalecký posudok vypracovaný znalcom A.. E. F. z odvetvia kriminalistická fotografia.

Znalecký posudok A.. E. F. a z neho vyplývajúce skutočnosti, sú teda novým dôvodom, o ktorý obžalovaný doposiaľ žiadosť o prepustenie z väzby neoprel a vzhľadom na ktorý súd ďalšie trvanie dôvodov väzby ešte neskúmal.

Okresný súd preto pochybil, keď žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby zo dňa 21.3.2016 v rozpore s ust. § 79 ods. 2, 3 Tr. poriadku zamietol bez toho, aby skúmal, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili.

Vzhľadom na uvedené krajskému súdu neostávalo nič iné, než napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť a vec okresnému súdu vrátiť, aby v nej znovu konal a rozhodol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.